

uherské, splatné v jeho oblasti, platí se v Kč, při čemž čítá Kč za K rak.-uherskou. Mincovní číslo změněno nebylo, takže pachtěři odvádějící pachtovné 18.000 Kč odvádějí částku připadající podle smlouvy na 18.000 K naznačené ráže rak.-uherských korun.

Následkem tohoto rozhodnutí nejvyššího soudu vydal vrchní zemský soud v Praze nový rozsudek, kterým odvolání žalující kapitoly zamítl.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. III. 1926 č. R I. 218/26. Dr. Fr. Steiner.

Poddlužníku nepřisluší oprávnění zakročiti proti povolení příkázání pravoplatně zabavené pohledávky k vybrání (§§ 294 posl. odst. a 39 odst. 2 ex. ř.).

V exekuční věci týkající se zabavení a příkázání peněžité pohledávky dlužnice proti poddlužníkům J. K. a L. K. navrhli poddlužníci zrušení exekuce této. Soud první stolice vyzval vymáhající stranu, aby se v 8 dnech pod sankcí zrušení exekuce o tomto návrhu vyjádřila.

Stížnosti do tohoto usnesení rekursní soud vyhověl a zamítl návrh poddlužníků na zrušení exekuce z těchto důvodů:

Poddlužníku nelze vůbec přiznati oprávnění, aby navrhoval zrušení exekuce.

Podle § 294 posl. odst. ex. ř. může poddlužník bráti v odpor stížností jen usnesení, kterým byla zabavena pohledávka dlužníku vůči němu náležející a vydán platební zákaz. Jakmile však usnesení to nabylo právní moci, je vyloučeno, aby poddlužník bral v odpor usnesení, jímž zabavená pohledávka byla příkázána k vybrání, rekusem, nebo činil návrh na zrušení exekuce, neboť takovéto právo mu zákon nikde nepropůjčuje a on není také povolán k tomu, aby v exekučním řízení zastupoval dlužníka, nebo jednal jeho jménem.

Jménem a v zastoupení dlužníkově může po příkázání zabavené pohledávky vystupovati jen vymáhající strana podle § 308 ex. ř.

Docela neoprávněně učinili tedy jmenovaní poddlužníci návrh na zrušení příkazního usnesení (správně vlastně návrh na zrušení exekuce příkázáním zabavené pohledávky ku vybrání).

Návrh ten měl býti prvním soudem hned zamítnut a žádné řízení o něm zaváděno býti nemělo.

Dovolacímu rekursu poddlužníků nejvyšší soud nevyhověl, připojiv tyto důvody:

Správné jest a odpovídá zákonu stanovisko rekursního soudu, že poddlužníku nepřisluší zakročiti proti povolení příkázání pravoplatně zabavené pohledávky k vybrání a to ani ve způsobu rekursu proti povolení příkázání ani ve způsobu návrhu na zrušení příkázání. Podle zákona (§ 294 posl. odst. ex. ř.) přísluší poddlužníku toliko právo rekursu proti platební záповědi dané mu při zabavení pohledávky. Návrh rekurentů ze dne 26. října 1925 na zrušení příkázání pohledávky k vybrání nebyl tedy po právu a stížnost do zamítnutí tohoto návrhu rekursním soudem není opodstatněna. Tvrzení rekurentů, že jejich vyjádření ze dne 26. října 1926 s návrhem na zrušení příkazního usnesení bylo vlastně rekusem do usnesení o zabavení pohledávky, pokud se týče do dané jim platební záповědi, neodpovídá podle spisů stavu věci. Že ono podání není rekusem proti platební záповědi, nýbrž toliko návrhem na zrušení příkazního usnesení, vidno z jeho obsahu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. února 1926 č. j. R I 117/26. Dr. Grešl.

Za ohrožení uspokojení vymáhajícího věřitele podle § 44 odst. 2. ex. ř. nepokládá se při exekuci vyklizením toliko znemožnění vyklizení vůbec, nýbrž i ohrožení plného uspokojení věřitele tím, že se vyklizení neprovede včas.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Exekuční soud může učiniti povolení odkladu exekuce závislým na složení jistoty za uspokojení věřitele, je-li odklad s to uspokojení to ohroziti. Za ohrožení takové však zákon nepokládá při exekuci vyklizovací toliko znemožnění vyklizení vůbec, nýbrž i ohrožení plného uspokojení věřitele tím, že se vyklizení neprovede včas. To plyne z § 162 odst. 2. j. ř. Nárok věřitelův na vyklizení v určité době není zcela uspokojen tím, že vyklizení se provede po delší době; věřiteli může povstati zatím škoda, protože nemohl pronajmouti dále nebo splniti nájemní smlouvu s jiným nájemcem ujednanou a pod. Proto nevyklizení včas ohrožuje věřitelovo uspokojení. K tomu může přihlédnouti exekuční soud při povolení odkladu a stanovení jistoty. Stěžovatelka tedy míní neprávem, že odkladem vyklizení není nijak ohroženo uspokojení věřitele vymáhajícího a právem jí byl povolen odklad jenom pro ten případ, složí-li jistotu za škody, které vzejdou vymáhajícímu věřiteli z toho, že nebude vyklizení provedeno včas.